

ΑΧ... ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ!

Την πρώτη φορά που επισκέφθηκα το ΚΑΠΗ της Τούφας Χαλανδρίου για να εγγραφώ και να γίνω μέλος, στάθηκα έξω από την εξώπορτα γιατί άκουσα να έρχεται μέσα από το ΚΑΠΗ ένας παράξενος θόρυβος. Σκέφτηκα ότι κάτι γίνεται, κάποια έπιπλα μετακινούνται ή επισκευάζονται. Όσο πλησίαζα προς την είσοδο, ο παράξενος εκείνος θόρυβος γινόταν πιο ρυθμικός, πιο συνεχής, τάκα -τάκα...

Αμέσως κατάλαβα πως ήταν τα πούλια που χτυπούσαν οι παίχτες μέσα στο τάβλι, στα σημεία που τους οδηγούσαν οι διάφορες ζαριές. Παρατήρησα σε πολλούς παίχτες να γίνεται αυτό, διότι θέλουν να εκτονωθούν, να βγάλουν από μέσα τους το άγχος της ατυχίας όταν οι καλές ζαριές δεν τους δίνουν τη χαρά να κερδίζουν την παρτίδα και αν χάσουν, ποιος ακούει τα πειράγματα από τους φίλους ταβλαδόρους ...

Από τη διπλανή αίθουσα, όπου είναι το στέκι των γυναικών, ακούστηκε μια κυρία να μονολογεί «αχ!...αυτό το τάκα - τάκα και τι δε μου θυμίζει, σε καλό μου!» και ένα δάκρυ κύλησε από τα ματάκια της, στο γεμάτο ρυτίδες πρόσωπό της.

Το τραγούδι μου, σκέφτηκε, το «τάκα - τάκα» ο αργαλειός μου... την παλιά εκείνη εποχή, που οι κοπέλες ύφαιναν την προίκα τους τραγουδώντας με χίλια όνειρα, περιμένοντας τον καλό τους, τον αγα-

πημένο τους! Ευχάριστες εικόνες της παλιάς εποχής, που οι νέες κοπέλες δεν τις γνωρίζουν εκτός κι αν ίσως μερικές έχουν επισκεφθεί κάποια μουσεία εδώ στην Ελλάδα, που ο αργαλειός εκεί στέκει άφω-

νος, περιφρονημένος, αμίλητος, λυπημένος, χωρίς ψυχή, που δεν ακούει τα ωραία εκείνα τραγούδια, από τα ανύπαντρα κορίτσια, γεμάτα από αγάπη και καρτερικότητα... Αλήθεια, πόσες τέτοιες ωραίες εικόνες χάνονται με το πέρασμα των χρόνων! Εικόνες που φωλιάζουν σε πολλές γυναίκες μεγάλης ηλικίας, όπως στη φίλη μας από το ΚΑΠΗ της Τούφας Χαλανδρίου.

Στο ΚΑΠΗ όμως είναι απλώς ένας ήχος παιχνιδιού! Ο Λευτέρης λέει στον Σωτήρη: «εγώ το τάβλι το έμαθα μικρός και το σπούδασα!» Άλλος φίλος στον Μιχάλη: «Το τάβλι θέλει σκέψη, προσοχή, σχέδιο, τότε επίθεση, τότε άμυνα και τέλος *αρετή και τόλμη*, όπως κάποιος φίλος στρατηγός μονολογεί!...»

Αυτά και άλλα πολλά ακούγονται τις ώρες που βρισκόμαστε στο ΚΑΠΗ. Με το πέρασμα των ωρών, όλοι μαζί, χαμένοι ή κερδισμένοι, αφήνουν το παιχνίδι τους για να συναντηθούν την άλλη μέρα με καινούρια πειράγματα και ευχάριστα σχόλια. Εικόνες που ομορφαίνουν και διασκεδάζουν τα περήφανα γηρατιά στο ΚΑΠΗ μας!

Σωτήρης Δημόπουλος

Η κυρία Έφη Πετρονώτη πρόσφερε στο ΚΑΠΗ μας μερικά επιτραπέζια παιχνίδια για να περνάμε την ώρα μας ευχάριστα. Την ευχαριστούμε από καρδιάς. Η φωτογραφία αποδεικνύει ότι τα τιμούμε... δεόντως!

ΤΑ ΚΑΠΗ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας επισκέφθηκαν την Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου μέλη από τα τρία ΚΑΠΗ Χαλανδρίου. Με τη βοήθεια των επαγγελματιών ξεναγών Καλλιόπης Αλεξοπούλου και Αγγελικής Μανσόλα -που πρόσφεραν την ξενάγηση δωρεάν στους συμπολίτες μας- περιηγήθηκαν στις αίθουσες με τους Κούρους και τις Κόρες, τον Ποσειδώνα, την αναδυομένη Αφροδίτη, τα χρυσά των Μυκηνών και τον μηχανισμό των Αντικυθήρων. Ανάμεσα σ' όλα αυτά εντόπισαν και την επιτύμβια στήλη που έχει βρεθεί στο Χαλάνδρι και απεικονίζει τον Φιλοκλή να δίνει στο γιο του Δίκαιο ένα πουλάκι. Κοινή ήταν η εντύπωση ότι «όσες φορές και να επισκεφθείς αυτό το μουσείο, πάντα κάτι καινούργιο μαθαίνεις και πλημμυρίζεις από θαυμασμό για τη σοφία και την αισθητική των προγόνων μας».

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο με ξεναγό την Καλλιόπη Αλεξοπούλου.

Η ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

Σε κλίμα χαράς και ενθουσιασμού πραγματοποιήθηκε η Αποκριάτικη Συνεστίαση για τα μέλη των ΚΑΠΗ Χαλανδρίου τη Δευτέρα 7 Μαρτίου. Το εστιατόριο Νερόμυλος κατακλύστηκε από άνδρες και γυναίκες με αποκριάτικα εξαρτήματα και πολλή διάθεση για γέλιο και διασκέδαση. Το κέφι άναψε με υπέροχα τραγούδια από τον μποέμ τραγουδιστή Παντελή Αμπαζή και το συγκρότημά του και ο χορός δε σταμάτησε για τρεις ώρες περίπου. Η διασκέδαση είχε και το απρόοπτο! Ένα μέλος του ΚΑΠΗ Κάτω Χαλανδρίου λιποθύμησε, όμως επανήλθε σύντομα με τις φροντίδες από τα έμπειρα στελέχη.

Έμαθα για τα μαθήματα χειροτεχνίας ΣΤΟ ΚΑΠΗ και πήγα από περιέργεια. Έμεινα όμως, γιατί διαπίστωσα ότι κάνουν πολύ όμορφα πράγματα. Είναι ωραία και χρήσιμη απασχόληση. Παρακολούθησα και μαθήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, χρειάζομαι όμως περισσότερα. Επίσης συμμετέχω στη χορωδία όπου ανοίγει η ψυχή μου και όλες είμαστε ενθουσιασμένες. Θέλω να ευχαριστήσω τους υπεύθυνους του ΚΑΠΗ και ιδιαίτερα το Δήμαρχό μας για αυτά τα προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης που επέλεξαν για εμάς τους δημότες. Τα έχουμε τόσο ανάγκη σε αυτόν το δύσκολο καιρό.

Τούλα Αγιώτη

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Το Κεντρικό ΚΑΠΗ τίμησε τη διεθνή ημέρα της γυναίκας με ομιλία από τη δημοτική σύμβουλο Ευγενία Κατούφα για την «κοινωνική προσφορά των Ελληνίδων και των γυναικείων συλλόγων».

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ

Με την ευκαιρία της 25^{ης} Μαρτίου ο φιλόλογος και συγγραφέας ιστορικός Δευτέρης Παπακώστας μίλησε στο ΚΑΠΗ Κάτω Χαλανδρίου με θέμα «Πώς ελευθερώθηκε η Ελλάδα», ενώ στο ΚΑΠΗ της Τούφας η δημοτική σύμβουλος Ευγενία Κατούφα και η φιλόλογος Γεωργία Τεμπέλη μίλησαν για τις γυναίκες της Ελληνικής Επανάστασης.

ΕΥΩΔΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΓΚΑΠ ΣΤΟ ΚΑΠΗ ΤΟΥΦΑΣ

Το ΚΑΠΗ Τούφας επισκέφθηκαν την Παρασκευή 4 Μαρτίου τα «παιδιά» που φιλοξενούνται ή εκπαιδεύονται στις εγκαταστάσεις της γειτονικής Πανελληνίας Ένωσης Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων -Παιδιών Νοητικά Υστερούντων.

Έπαιξαν τάβλι, έκαναν φίλιες, τραγούδησαν και πέρασαν μια πολύ ευχάριστη ώρα. Η διευθύντρια της ΠΕΓΚΑΠ Λουίζα Μαρτίνι μίλησε για τα εκπαιδευτικά προγράμματα, η Ευγενία για τα υφαντά της, ο Τάκης για το λουστράρισμα επίπλων και άλλοι για τα εργαστήρια στα οποία συμμετέχουν (ραπτική, κηπουρική, χειροτεχνία κλπ.). Όλοι μαζί πρόσφεραν στις κυρίες του ΚΑΠΗ «μάρτη» που είχαν κατασκευάσει με τα χέρια τους. Τα μέλη του ΚΑΠΗ καλωσόρισαν τα παιδιά και υποσχέθηκαν να ανταποδώσουν την επίσκεψη. Τους μίλησαν για το πώς περνούν το χρόνο τους στο ΚΑΠΗ παίζοντας τάβλι, πίνοντας το καφεδάκι τους, συζητώντας και συμμετέχοντας σε ομάδες και δραστηριότητες του χώρου. Τα στελέχη του ΚΑΠΗ προσέφεραν στους επισκέπτες αναψυκτικά, γλυκίσματα, σφουρίχτρες και σερπαντίνες.

Με ποιήματα και τραγούδια υποδεχτήκαμε την Άνοιξη

Την 21^η Μαρτίου που είναι αφιερωμένη στην ειρήνη, την άνοιξη και την ποίηση τιμήσαμε στο Κεντρικό ΚΑΠΗ, τραγουδώντας και απαγγέλλοντας σχετικά ποιήματα. Μαζί μας τραγούδησε και η σοπράνο Ευτυχία Καραουλάνη, με την τρυφερή και δροσερή της φωνή. Με συγκίνηση ακούσαμε «τώρα που ήρθε η άνοιξη και τα λουλούδια ανθίζουν...», «λίγα λουλούδια αν θέλεις φίλε μου...», «αγάπης λόγια...» κ.ά.

ΤΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΟΥ ΘΥΜΑΜΑΙ

Συνεχίζουμε το οδοιπορικό στο παλιό Χαλάνδρι με οδηγό την κυρία Ελίζα Αττάρτ Τσιρτσιμπαση, μέλος του ΚΑΠΗ Κάτω Χαλανδρίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αγ. Ανάργυροι κατά το έτος 1965. Από αριστερά : Βασίλης Θεοδωρόπουλος, Γιάννης Τσιρτσιμπασης, Παναγιώτης Παπαδόπουλος, Κώστας Παπαγιαννάκης (πρόεδρος), Αλκιβιάδης Τζαμτζής (δήμαρχος), Κώστας Σωτηρόπουλος, Χρήστος Παύλου και Βασίλης Καβάσης.

Εξαιρετικά σημαντική υπήρξε την παλιά εποχή η προσφορά του «**ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ**», που ιδρύθηκε το 1955 στην περιοχή Πατούσας Χαλανδρίου. Ο σύζυγός μου Ιωάννης Τσιρτσιμπασης υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου αυτού, του οποίου ιδρυτής ήταν ο κ. Κώστας Παπαγιαννάκης. Στόχος του συλλόγου ήταν ο εξωραϊσμός της περιοχής Πατούσας Κάτω Χαλανδρίου. Κατασκευάστηκαν πλατείες, παιδικές χαρές και το αλσύλλιο έμπροσθεν των Αγίων Αναργύρων. Θυμάμαι ότι το 1982 με πρωτοβουλία του συζύγου μου και τη βοήθεια του τότε δημάρχου, δημιουργήθηκε ο χώρος πρασίνου επί της Δυοβουνιώτη, της Λευκωσίας μέχρι και την παιδική χαρά. Το Χαλάνδρι τότε ήταν ένα πολύ μικρό χωριό. Μόνο συγγενείς μας έμεναν τριγύρω, αλλά σιγά-σιγά άρχισαν να έρχονται και άλλοι. Απέναντι από το εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής, υπήρχε ένα μεγάλο βουστάσιο, της οικογένειας Παπανδρέου. Επίσης, στα όρια του ρέματος, όπου βρίσκεται σήμερα η οδός Σαρανταπόρου, ήταν ένα βυρσοδεφείο και ένα ελαιοτριβείο. Πρασινάδα υπήρχε παντού, συκιές, αμυγδαλιές, πολλά λουλούδια. Κάτι ακόμη αξιοσημείωτο, ήταν και το μεγάλο κτήμα του Χ. Περίχαρου, ευκατάστατου κατοίκου

του Χαλανδρίου, στο οποίο έγινε η ανέγερση του Νομισματοκοπείου.

Μία άλλη σημαντική παιδική ανάμνησή μου αφορά στο εργοστάσιο Δουζένη. Θυμάμαι ακόμα τον καπνό που έβγαινε από τα τεράστια φουγάρα που τον κοιτούσαμε ως παιδιά... Νοσταλγικά θυμάμαι τότε που ξεκινούσε ο Επιτάφιος από τους Αγίους Αναργύρους, ανεβαίναμε τη Ζωοδόχου Πηγής με τον π. Ιλαρίωνα Γκαβέα, βγαίναμε στη Μεσογειών με τον Επιτάφιο, περνούσαμε μέσα από τα χωράφια και καταλήγαμε πάλι στο εκκλησάκι. Ήταν μια αγροτική περιφορά! Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Επιτάφιος ήταν στολισμένος με τις ντάλιες και τις βιολιέτες, της οικογένειας της κ. Αττάρτ- Τσιρτσιμπαση. Αυτό γινόταν για πολλά χρόνια, γιατί ήταν μία βαθιά επιθυμία της μητέρας μου, ένα τάμα, να στολίζεται ο Επιτάφιος με δικά μας άνθη.

Το θεωρώ τιμή μου που γεννήθηκα και μεγάλωσα εδώ στο Χαλάνδρι, σε μία τόσο όμορφη πόλη. Αυτό με κάνει να νιώθω ότι έχω ζήσει δύο ζωές. Αισθάνομαι ότι και τα αδέρφια μου, νιώθουν το ίδιο με εμένα... Ευελπιστώ και εύχομαι οι νέες δημοτικές αρχές να προσφέρουν ό,τι καλύτερο για αυτόν τον τόπο.

Ελίζα Αττάρτ Τσιρτσιμπαση